انتخابات و اتفاقات

۱۱ خرداد ۸۴

در بین هشت نامزد انتخابات ریاست جمهوری، هاشمی رفسنجانی، علی لاریجانی و محسن رضایی طی روزهای گذشته دیدگاه‌های خود را مفصل در فصول مشخص منتشر کرده بودند. هاشمی رفسنجانی برنامه پیشنهادی خود را میثاق با مردم نام نهاد. کتاب برنامه محسن رضایی هم عنوان دولت «کارا» داشت و لاریجانی هم وعده انتشار مجموعه‌ای بانام پیمان با مردم را داده بود. سایر نامزدها هم به تحلیل پیرامون آینده انتخابات پرداختند. احمدی‌نژاد گفته بود در انتخابات نفع شخصی برای او مهم نیست بلکه اصولگرایی محور است و این انتخابات بسیار پیچیده است. محسن رضایی هم پیش‌بینی کرده بود با حضور ۵۰درصد مردم انتخابات به دور دوم کشیده خواهد شد. محسن مهرعلیزاده هم هفت رقیب انتخاباتی را دوست خود دانست. مهدی کروبی، دیگر نامزد انتخاباتی هم می‌گفت ستاد انتخاباتی او از بی‌پولی گریه می‌کند.

۱۱ خرداد ۸۸

مناظره کاندیداهای انتخابات ریاست جمهوری یک‌بار در دوره ۷۶ تجربه شد و در انتخابات این دوره هم به‌صورت جدی‌تری دنبال شد. به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، مناظره‌ها داغ‌ترین بخش تبلیغات ریاست جمهوری بود و با توجه به این‌که هنوز عده زیادی از مردم در حال بررسی قابلیت کاندیداها برای رسیدن به فرد اصلح بودند، این برنامه انتخاباتی می‌توانست نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در رأی نهایی مردم داشته باشد. در همین زمینه محمود احمدی‌نژاد در جمع هوادارانش در ساوجبلاغ اعلام کرد قصد دارد در مناظره تلویزیونی با نامزدهای انتخاباتی درصورتی‌که صلاح باشد، اسامی برخی مفسدان اقتصادی را برای مردم افشا کند.
در ادامه حمایت گروه‌ها، جبهه متحد اصولگرایان در بیانیه‌ای به مناسبت دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اعلام کرد احمدی‌نژاد به‌اندازه کافی شجاعت، اخلاص و کفایت برای ارائه تصویر کارآمد از نظام اجرایی کشور را دارد و نسبت به نامزدهای مطرح در این مورد یك رجل سیاسی و مذهبی کارآزموده است.

۱۱ خرداد ۹۲

اولین مناظره تلویزیونی میان هشت نامزد انتخابات ریاست جمهوری در شبکه یک سیما برگزار شد و عنوان طولانی‌ترین برنامه گفت‌وگومحور رسانه ملی را پیدا کرد. این اتفاق باعث موجی بزرگ در تولید محتوا در شبکه‌های اجتماعی شد و فضای رسانه‌های غیررسمی را متأثر از اظهارنظرهای کاربران در خصوص این مناظره کرد. از حاشیه‌های قابل ذکر این مناظره، اظهارنظرهای غیرمنتظره غرضی، گرفتگی صدای حدادعادل، آرایش موهای سعیدجلیلی، دلخوری عارف از پرسش‌های مجری و پاسخ نظری ندارم به این پرسش‌ها، تبلت آوردن قالیباف به مکان مناظره و... بود. هشت نامزد انتخاباتی در این مناظره به سؤالاتی با محوریت چگونگی برطرف‌کردن مشکل اقتصادی، نحوه تعامل با دیگر قوا، برنامه نامزدها برای تأمین و کاهش قیمت مسکن، راه‌حل کاهش درآمدهای نفتی، نحوه اجرای عدالت اجتماعی، گام‌های عملی برای تولید ملی و راه‌حل مهار گرانی پاسخ دادند.

مذاکرات وین به بن‌بست نرسیده است

سخنگوی وزارت خارجه بابیان این‌که هیچ بن‌بستی در مذاکرات وین وجود ندارد، گفت: در مذاکرات به بررسی مسائل کلیدی رسیده‌ایم که باید در مورد آنها تصمیم‌گیری شود. ما هیچ تعجیلی برای رسیدن به توافق نداریم و اجازه نمی‌دهیم مذاکرات دچار فرسایش شود.
سعید خطیب‌زاده افزود: همه تحریم‌هایی که در دوران ترامپ باهدف از بین بردن برجام و محروم‌کردن ایران از منافع برجام تصویب‌شده، باید مرتفع شود و در مورد آنها راستی آزمایی شود و این راستی‌آزمایی براساس فرمول‌های موردبحث در مذاکرات وین صورت می‌گیرد.
وی در خصوص موضوع حج و مذاکره با دولت ریاض برای حضور اتباع ایرانی در مراسم حج امسال عنوان کرد: توافقات مثبتی در این خصوص انجام‌شده است./ ایسنا

تاریخ مناظرات انتخاباتی تغییری نکرده است

در پی انتشار خبر تغییر زمان مناظره‌های انتخاباتی به‌دلیل همزمانی با مسابقات فوتبال، نماینده شورای نظارت بر صداوسیما در کمیسیون نظارت بر تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری در گفت‌وگو با جام‌جم گفت: سازمان صداوسیما بر اساس برنامه‌ریزی قبلی صورت گرفته، مناظرات انتخاباتی را درروزهای تعیین‌شده دوشنبه ۱۷، جمعه ۲۱ و سه‌شنبه ۲۵ خرداد انجام می‌دهد.
اسماعیل موسوی، سخنگوی ستاد انتخابات گفته بود: برنامه مناظره نامزدهای ریاست جمهوری به لحاظ زمانی، مصادف با مسابقات فوتبال تیم ملی در کشور بحرین شده و براساس تدبیر وزیر کشور، برنامه مناظره نامزدهای ریاست‌جمهوری تغییریافته است. برپایه این خبر محمدحسین رنجبران، مدیرکل روابط عمومی صداوسیما گفته است: هر مناظره حداقل یک ساعت قبل از شروع بازی‌های تیم ملی فوتبال ایران در چارچوب رقابت‌های مقدماتی جام‌جهانی قطر در شهر منامه بحرین به پایان می‌رسد.

گفت‌وگو با وحید شقاقی شهری، درباره شعارهای پرتعدادی که نامزدها در زمینه مسائل اقتصادی مطرح می‌کنند

اینها شعار است، برنامه نیست

گروه سیاسی

داستان دائمی وعده‌های عجیب و غریب نامزدهای انتخاباتی گویا این بار هم برای ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ در حال تکرار است. از زمان نام‌نویسی داوطلبان، تاکنون بارها از سوی نامزدها و هواداران آنها شنیده شد که این بار ماجرا با ادوار گذشته انتخابات متفاوت است و این دوره، زمان ارائه برنامه از سوی نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری است. مردم، رسانه و کارشناسان این بار انتظار داشتند برخلاف رویه گذشته نامزدها از برنامه‌های مدون خود برای حل مسائل و مشکلات اساسی کشور در حوزه اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی رونمایی کنند.
نامزدها هم وعده‌هایی درباره انتشار منشور انتخاباتی خود که حاوی برنامه‌های مدون برای رفع معضلات کشور است، داده بودند اما از زمان مشخص شدن نامزدهایی که از صافی شورای نگهبان رد شدند و توانستند فرصت رقابت پیدا کنند و همچنین آغاز فعالیت‌های تبلیغاتی تاکنون معلوم شد دوباره در روی همان پاشنه می‌چرخد و خبری از برنامه‌های مدون برای عرضه به صاحب‌نظران، اهالی رسانه و عموم مردم برای ارزیابی رویکردهای عملیاتی نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ نیست.

از زمان آغاز رقابت‌ها تاکنون بارها شنیده شد نامزدی از واریز یارانه ۴۵۰ هزار تومانی گفت و دیگری از پرداخت وام ۵۰۰ میلیون تومانی برای اشتغال، ازدواج و مسکن زوج‌های جوان سخن به میان آورد و کاندیدایی وعده داد تمام موانع تولید را برطرف خواهد کرد

شعارهای رنگارنگ بدون برنامه

از زمان آغاز رقابت‌ها تاکنون بارها شنیده شد نامزدی از واریز یارانه ۴۵۰هزار تومانی گفت و دیگری از پرداخت وام ۵۰۰میلیون تومانی برای اشتغال، ازدواج و مسکن زوج‌های جوان سخن به میان آورد و کاندیدایی وعده داد تمام موانع تولید را برطرف خواهد کرد و نامزدی شعار داد نظام توزیع فوق هوشمند در سبد مطلوب غذایی با ۱۳قلم کالا برقرار خواهد کرد و آن دیگری از سهمیه‌بندی تمامی حامل‌های انرژی حرف زد و داوطلبی وعده ایجاد یک میلیون شغل را مطرح کرد. وعده‌های ارائه شده البته شامل ایجاد تسهیلات در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و سیاست خارجی بود اما با توجه به مشکلات موجود کشور، عمده شعارهای مطرح شده مربوط به مباحث اقتصادی بود.
گذشته از طرح شعارهای بدون برنامه و ترجیح شعار محوری بر برنامه محوری، نامزدها شاید متوجه اثرات نامطلوب این رویکردهای انتخاباتی روی جامعه مخاطب و مجموع رای‌دهندگان نباشند. حتما یکی از تبعات چنین رفتاری، زمینه را برای افزایش انتظارات در سطوح عمومی جامعه فراهم می‌کند و اگر نامزدی موفق به کسب اکثریت آرا شود دولت را به دست گیرد و نتواند این شعارها را محقق کنند، حاصلی جز تقلیل اعتماد ملی نسبت به یکی از ارکان حاکمیتی نظام نخواهد داشت.
دکتر وحید شقاقی‌شهری، اقتصاددان و عضو هیات علمی دانشگاه خوارزمی معتقد است هیچ‌کدام از نامزدهای انتخابات برنامه اقتصادی خود را منتشر نکردند و اگر نامزدها برنامه دارند آن را در رسانه‌های عمومی منتشر کنند تا معلوم شود این نامزدها در حوزه‌های اقتصادی دنبال چه چیزی هستند و چه کاری می‌خواهند انجام دهند.
شقاقی‌شهری با بیان این‌که برنامه تعریف مشخص دارد، خاطرنشان کرد: برنامه مبتنی بر اولویت‌ها، اهداف کمی، راهبردها، الزامات و منابع مالی مدنظر نوشته می‌شود. وقتی برنامه اقتصادی منتشر نشده نمی‌توانیم متوجه شویم شعارهایی که نامزدها مطرح می‌کنند چقدر امکان تحقق دارد و آیا عملیاتی خواهد شد یا خیر. وقتی برنامه منتشر نشود شعارها هم به فراموشی سپرده می‌شود و امکان تحقق و راستی‌آزمایی و ارزیابی هم وجود ندارد. برنامه‌های نامزدها باید به جامعه نخبگان اقتصادی و مراکز علمی ارائه شود تا قابلیت ارزیابی و نقد علمی داشته باشد. شعارهای بدون برنامه، سندیت علمی ندارد.
وی با اشاره به برنامه‌های تبلیغاتی نامزدهای انتخاباتی گفت: حرف‌های اقتصادی نامزدها فعلا در حد شعار و کلیدواژه باقی مانده و به همین دلیل هیچ سندیتی ندارد. برنامه باید مبتنی بر نحوه درمان و جراحی و اصلاحات ساختاری، منابع مالی لازم و اهداف کمی و راهبردی باشد و وقتی برنامه‌ای ارائه نمی‌شود هیچ‌کدام از این شعارها و مباحث مطرح شده نمی‌شود روی آن اتکای علمی کرد. تا وقتی برنامه مشخصی اعلام، منتشر و مکتوب نشود نمی‌توانیم بگوییم برنامه چارچوب و مفهوم دارد.
شقاقی‌شهری با بیان این‌که اقتصاد ایران بیماری‌های متعددی مثل بحران آب، جمعیت، صندوق‌های بازنشستگی، نظام بانکی و در لایه پایین مسائلی از حیث نابرابری، بیکاری، آلودگی محیط‌زیست و... دارد، تصریح کرد: براساس بررسی‌ای که انجام دادم حداقل با ۲۰چالش و ابرچالش در عرصه اقتصاد کشور مواجه‌ایم. اینها باید اولویت‌بندی شود. ما که نمی‌توانیم همزمان هر ۲۰بیماری را با هم درمان کنیم. این بیمار، توان جراحی و رفع این تعداد بیماری همزمان را ندارد. باید چالش‌ها را اولویت‌بندی کرد و برای حل آن منابع مشخص شود و اصلاحات ساختاری انجام داد.

چالشی به نام انتخاب آگاهانه

عضو هیات علمی دانشگاه خوارزمی: نمی‌توان براساس مواجهه غیرعلمی، رئیس‌جمهور انتخاب کرد. رویکرد منطقی آن است که نامزدها برنامه خود را منتشر کنند و به نخبگان اقتصادی بدهند تا مورد نقد و بررسی قرار گیرد و آن موقع مردم آگاه شوند برنامه عملیاتی کدام نامزد برای حل بحران اقتصادی به واقعیت نزدیک است و درک درستی از شرایط اقتصاد ایران دارد. وقتی برنامه‌ای از نامزدی نباشد، طبیعی است انتخاب توده مردم هم آگاهانه و عالمانه نخواهد بود.

تقدیم به رئیس جمهور سیزدهم

برنامه اقتصادی و تیم اجرایی‌تان را از همین حالا معرفی کنید

باوخیم‌شدن اوضاع اقتصادی کشور و تشدید فشارهای معیشتی بر اقشار مختلف جامعه، وعده و شعار بهبود وضع موجود به یکی از اجزای تفکیک‌ناپذیر اظهارات نامزدهای انتخاباتی در سال‌های اخیر تبدیل شد. حتی آنان که تخصص و تجربه کافی در زمینه اقتصادی ندارند هم خوب می‌دانند، اگر اظهار به درمان دردهای اقتصادی کشور نکنند، از قافله عقب می‌ماند!
از وعده‌هایی نظیر پرداخت یارانه و ایجاد اشتغال تا شعار مهار تورم و عدالت اقتصادی جملگی گواه ادعای ترافیک وعده‌های اقتصادی نامزدهای ریاست‌جمهوری است. وعده‌هایی که گاهی آن‌قدر با عملکرد نامزدها در مسند ریاست‌جمهوری اختلاف پیدا می‌کند که امید مردم را نسبت به بهبود اوضاع دست‌کم در دوره ریاست فرد مدعی ناامید می‌کند و همین آسیب با دامن‌زدن به انتظارات تورمی، آشفتگی شاخص‌های کلان اقتصادی را بر اثر تغییر رفتار فعالان اقتصادی و آحاد مردم دامن می‌زند.
در همین رابطه، امیر سیاح از تحلیلگران اقتصادی با انتقاد از مصونیت مسؤولان در دوره مسؤولیت عنوان کرد: باید مصونیت پوشالی مسؤولی که تصمیم اشتباه می‌گیرد یا جرمی مرتکب می‌شود، مرتفع شود. به نظر رویه فعلی باید تغییر کند تا مسؤولان کشور بدانند، حتی در دوران مسؤولیت‌شان نسبت به کیفیت تصمیم‌گیری و سیاستگذاری مورد سؤال و بازخواست قرار خواهند گرفت.
فارغ از مصونیت مذکور و قدرت مانور بالای مسؤولان به‌ویژه در دستگاه‌های اجرایی، نکته قابل تأمل و پرمخاطره دیگر، ناتوانی رأی‌دهندگان در سنجش عیار اقتصادی نامزدهای انتخاباتی است. به عبارت دیگر، مردم با وجود لمس فشار اقتصادی، در ادوار گذشته امکان تشخیص نامزد اصلح بر مبنای کارآمدی در حوزه اقتصادی را نداشته‌اند.
این آسیب انگاره استمرار وضع موجود را در اذهان عمومی تشدید کرده و مسؤولیت سنگینی بر دوش نامزدهای انتخابات ۱۴۰۰ گذاشته است. بر همین اساس، پیامد بسنده کردن به فهرست‌های ائتلافی و کانالیزه شدن به نامزدهای مورد تأیید جریانات سیاسی با هدف بهبود شرایط اقتصادی از دل صندوق‌های رأی خارج می‌شود. اینجاست که تمرکز برخی نامزدها به کلیدواژه‌ها و شعارهای پوپولیستی و نیز تخریب نامزدهای رقیب و رؤسای جمهور سابق، هر چه جنجالی‌تر باشد، مسیر حضور در پاستور را به حداقل می‌کاهد. بررسی تحولات اقتصادی در یک دهه گذشته به استناد بانک مرکزی نشان می‌دهد، روند فزاینده رشد نقدینگی دست‌بردار از گریبان اقتصاد کشور نیست؛ جایی‌که نقدینگی از ۳۵۴ هزار میلیارد تومان در سال ۱۳۹۰، به رقم هولناک ۳۵۰۰ هزار میلیارد تومان در سال جاری رسیده است و به گزارش آنکتاد میزان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از ۴/۱ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۰ به کمتر از ۱/۶ میلیارد دلار در آخرین بررسی‌ها رسیده‌است. حال آن‌که بر مبنای ماده ۴ برنامه ششم توسعه این عدد می‌بایست در محدوده ۶۵ میلیارد دلاری جا خوش کند!
دردناک‌تر آن‌که با وجود پذیرش داده‌های مذکور از سوی متولیان امر، تقریبا هیچ‌کسی را نمی‌توان یافت که مدافع موتور پرقدرت خلق نقدینگی یا ناتوانی در جذب سرمایه خارجی باشد!
گروهی از کارشناسان معتقدند، اصلاحات اقتصادی و حرکت در مسیر توسعه اقتصادی به جهت تغییر رویه‌های موجود برای دستگاه‌های اجرایی، هزینه و تنش‌های غیرقابل پیش‌بینی در پی دارد و نیز با مقاومت گروه‌های ذی‌نفعی وضع موجود مواجه خواهد شد.
همچنین عده‌ای معتقدند، نگرش تک‌بعدی به پارامترهای اقتصادی و عدم ارزیابی و برنامه‌ریزی برای تغییر سایر متغیرها یکی دیگر از دلایل آشفتگی اقتصاد ایران است که نمونه آن در مساله اجرای سیاست‌های ارزی صرفا در مقاطع تحریم و اجرای ناقص و موسمی قانون هدفمندسازی یارانه‌ها به اقتصاد ملی لطمات جدی وارد کرد. همچنین تحلیل داده‌های مرکز آمار ایران درباره دهه ۹۰ هجری شمسی نشان می‌دهد، نه‌تنها رشد اقتصادی بدون نفت به قیمت ثابت چنگی به دل نمی‌زند، بلکه عملکرد بخش واقعی اقتصاد ایران در همان محدوده ۵۱۶ هزار میلیارد تومانی باقی مانده است. ادغام این شرایط، با خلق بدون توقف نقدینگی و تمرکز دولت بر مدیریت بازار ارز با تکیه بر منابع حاصل از فروش نفت، موجب افزایش نرخ دلار از محدوده ۱۳۵۰ تومانی سال ۱۳۹۰ به بیش از ۲۳ هزار تومان در سال ۱۴۰۰ منجر شده‌است.
بررسی‌ها نشان می‌دهد، ارائه برنامه اجرایی هر یک از نامزدها با توجه به قابلیت و ابزارهای موجود و نیز معرفی مشاوران اقتصادی دولت متبوع‌شان، بدون تردید تصویرسازی ذهنی برای مخاطب به وجود خواهد آورد. موضوعی که به مطالبه جدی مخاطب مناظرات انتخاباتی تبدیل شده تا ناچار به تصمیم‌گیری بر مبنای هیجانات مقطعی و گذرای طعنه و متلک‌های سیاسی به جای انتخاب هوشمندانه نباشند. هرچند برخی از نامزدهای انتخاباتی از تدوین برنامه جامع اقتصادی سرباز می‌زنند و از آن واهمه دارند؛ اما مرور تجارب قبلی نشان می‌دهد، مدیریت دستگاه اجرایی کشور و سپردن پست کلیدی ریاست جمهوری به فردی که مهارت، دانش و تجربه کافی نداشته باشد، نه‌تنها می‌تواند استمرار وضع موجود باشد، بلکه هزینه کسب تجربه را به مردم تحمیل خواهد کرد. براساس آنچه مطرح شد، لزوم ارائه برنامه‌های عملیاتی و معرفی تیم اجرایی (به‌ویژه در حوزه اقتصادی) از سوی نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری، دغدغه بدون پاسخ عموم مردم در سال‌های مختلف بوده است. تعهدات و وعده‌هایی که ظرفیت گنجاندن در سایت، برنامه‌های تلویزیونی و سایر رسانه‌های تبلیغاتی نامزدها را دارد و با افزایش سنجه‌های مدیریتی، قابلیت پیگیری و مطالبات آتی از منتخب مردم را افزایش می‌دهد.

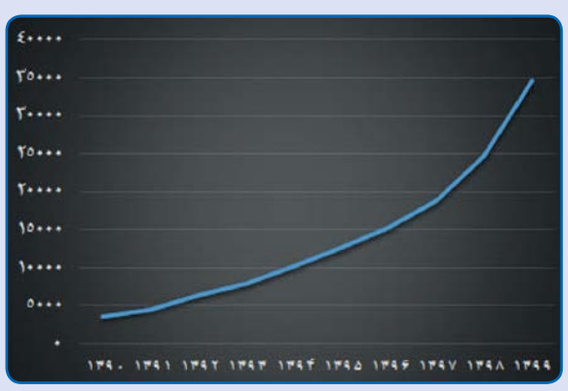

روند رشد نقدینگی بر مبنای هزار میلیارد ریال (۱۳۹۹-۱۳۹۰)/ منبع: بانک مرکزی

تصویب ۲۰۰ قانون در حمایت از زنان

مسؤول امور زنان و خانواده مرکز مطالعات راهبردی دانشگاه عالی دفاع ملی با بیان این‌که از ابتدای انقلاب اسلامی تاکنون ۲۰۰ قانون در حمایت از زنان به تصویب رسیده است، گفت: بهترین راه تشخیص نحوه مواجهه فکری نامزدهای ریاست‌جمهوری با موضوع زنان، بررسی مدل رفتاری ایشان در ارتباط با بحث زن و خانواده است.
مینو اصلانی در نشست مشترک ائتلاف مدیران نواندیش با برخی نامزدهای شورای شهر تهران با موضوع بررسی چالش مشارکت در انتخابات ۱۴۰۰ گفت: از گذشته تا امروز یک تهمت تاریخی نسبت به جبهه انقلاب وجود دارد که دائم این جبهه را نسبت به ضدیت با حضور و مشارکت فعال زنان در جامعه متهم می کنند، در حالی‌که از ابتدای انقلاب اسلامی تاکنون ۲۰۰ قانون در حمایت از زنان به تصویب رسیده است.
وی افزود: فرصت انتخابات یک فرصت طلایی است تا دولتی سرکار بیاید که الگویی برای ایجاد هویت در بحث زن و خانواده باشد و بتواند زمینه‌ساز ایفای نقش زنان ایرانی در سرنوشت و جایگاه زنان جهان باشد. در ادامه این نشست محمد ابویی مهریزی، دبیر کل مجمع مدیران نواندیش گفت: در کارزار انتخابات ریاست جمهوری نباید از اهمیت شورای شهر آینده تهران غافل شد و یادمان باشد امروز شرایط شهر تهران شرایط خوبی نیست و ناامیدی تهرانی‌ها از بهبود شرایط، سخت‌ترین چالشی است که در حال حاضر با آن مواجه هستیم. وی افزود: قطعا اگر شهردار آینده از نظرات جامعه‌شناسان و مدیران سابق و اسبق شهرداری تهران و صاحب‌نظران حوزه مدیریت شهری استفاده کند می‌تواند بر این چالش سخت پیروز شود. محمدصادق افراسیابی، دبیر شورای سیاستگذاری انجمن سواد رسانه‌ای ایران که دیگر سخنران این نشست گفت: همان‌طور که از موضوع نشست پیداست چالش اصلی انتخابات ۱۴۰۰، چالش مشارکت حداکثری مردم در پای صندوق‌های رای است. در این خصوص معتقدم لازم است عملکرد امروز نامزدهای تایید صلاحیت شده و حتی کسانی که صلاحیت ایشان احراز نشده یا رد شده است، ثبت و ضبط شود تا نسل‌های آینده بدانند چه کسانی به خاطر منافع شخصی خود به منافع ملی پشت کردند و چه کسانی به‌رغم تمام دلخوری‌ها باز هم از آینده کشور و حضور حداکثری مردم در پای صندوق‌های رای حمایت کردند.
این مدرس دانشگاه خاطر نشان کرد: نخبگانی که مردم را به مشارکت حداکثری در انتخابات ۱۴۰۰ تشویق نمی‌کنند قطعا به آینده کشور و طبقات متوسط و ضعیف ظلم می‌کنند و خودشان دقیقا می‌دانند چگونه قصد دارند ملت را فدای امیال شخصی، سیاسی و جناحی خود کنند.